

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7823/2024
17.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, чији је заједнички пуномоћник Џејн Дрешевић, адвокат из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Нирнберг, адвокат из ..., као правних следбеника пок. ЂЂ, бив. из ..., против тужене ЕЕ из ..., чији је пуномоћник Миленко Делић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца АА, ББ и ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4413/22 од 20.10.2022. године, у седници одржаној 17.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца АА, ББ и ВВ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4413/22 од 20.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 5135/17 од 01.07.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца, па је утврђено да је њихов правни претходник за живота стекао право власништва на 1/2 идеалних делова двособног стана бр. ..., на другом спрату зграде у Ул. ... бр. .. у ..., на основу имовине стечене у току трајања брака са својом супругом, пок. ЖЖ, бив. из ..., па да се наведена имовина изузима из оставинског поступка иза пок. ЖЖ, који је у току пред Првим основним судом у Београду, а наведена имовина представља предмет заоставштине иза пок. ЂЂ бив. из ..., у предмету Првог основног суда у Београду, што је тужена дужна да призна и трпи. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.174.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 4413/22 од 20.10.2022. године, ставом првим изреке, преиначио пресуду Трећег основног суда у Београду П 5135/17 од 01.07.2020. године, у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца, као правних следбеника пок. ЂЂ, бив. из ..., којим су тражили да се утврди да је њихов правни претходник за живота стекао право власништва на 1/2 идеалних делова двособног стана бр. ..., који се налази на другом спрату зграде у Ул. ... бр. .. у ..., на основу имовине стечене у току трајања брака, са

својом супругом, пок. ЖЖ, бив. из ..., те да се наведена имовина изузме из оставинског поступка иза пок. ЖЖ, који је у току пред Првим основним судом у Београду, као и да се утврди да ће та имовина представљати предмет заоставштине иза пок. ЂЂ, бив. из ..., у предмету Првог основног суда у Београду, што је тужена дужна да призна и трпи. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Трећег основног суда у Београду П 5135/17 од 01.07.2020. године, тако што су тужиоци обавезани да на име трошкова парничног поступка солидарно исплате туженој износ од 267.900,00 динара. Ставом трећим изреке, тужиоци су обавезани да не име трошкова другостепеног поступка туженој солидарно исплате износ од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци АА, ББ и ВВ, су изјавили благовремену ревизију из свих законских разлога.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408., у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20) и члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ревизијом ревидената се не указује на неку другу битну повреду прописану одредбом члана 407. став 1. тачке 2. и 3. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, током трајања брака сада покојних ЂЂ и ЖЖ, бивших из ..., пок. ЖЖ је закључила уговор о купопродаји стана у Београду, ... Ул. ... бр. ..., површине 48 м², на другом спрату зграде, који је предмет ове парнице. Решењем Првог основног суда у Београду О 9104/11 од 08.05.2012. године, прекинут је оставински поступак иза пок. ЖЖ, с обзиром да је супруг оставиље, ЂЂ, истакао захтев за издвајање 1/2 идеалног дела заоставштине оставиље на име стицања у брачној заједници. Сестра оставиље ЗЗ се са његовим захтевом сагласила, а друга сестра ЕЕ је захтев оспорила, па је наведеним решењем ЂЂ упућен на парницу против ЕЕ ради доказивања да му припада 1/2 идеалног дела заоставштине пок. ЖЖ, по основу стицања у току трајања брачне заједнице. ЂЂ је преминуо ...2012. године, а тужиоци су његови правни следбеници.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев тужилаца усвојио, налазећи да се ради о стану који је откупљен током трајања брака између пок. ЂЂ и пок. ЖЖ, што значи да се ради о брачној тековини, па је претпоставка да су удели у стицању једнаки, на основу одредбе члана 171. став 1. и 180. став 2. Породичног закона.

Другостепени суд је, побијаном пресудом, преиначио првостепену пресуду, тако што је тужбени захтев тужилаца одбио, применом одредбе члана 211. Закона о парничном поступку, налазећи да по тужби за утврђење права својине по основу стицања током брака са пок. ЖЖ, чији законски наследници су, поред тужене ЕЕ и ЗЗ, следи да је тужбом морала да буде обухваћена ЗЗ, која је са туженом ЕЕ у односу нужног супарничарства. Пошто ЗЗ није обухваћена тужбом, другостепени суд је закључио да се ради о непотпуној пасивној легитимацији и да је без утицаја на

одлучивање то што је правни претходник тужилаца, решењем оставинског суда, упућен на парницу само против ЕЕ, налазећи да је он био дужан да тужбом обухвати све законске наследнике пок. ЖЖ, а није тако поступио.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је правилно применио материјално право.

Одредбом члана 211. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјално-правног односа. Ако сва лица из става 1. овог члана нису обухваћена тужбом као странке, суд ће да одбије тужбени захтев као неоснован (став 2.). О нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности (став 3.).

На основу одредбе члана 206. став 1. Закона о наслеђивању ("Службени гласник РС", бр. 46/95), смрћу човековом отвара се његово наслеђе. Заоставштина прелази по сили закона на оставиочеве наследнике у тренутку његове смрти, на основу одредбе члана 212. став 1. истог Закона.

У конкретном случају, тужиоци тужбом траже утврђење сувласничког удела свог правног претходника по основу стицања у брачној заједници са пок. ЖЖ, чији су законски наследници њене сестре ЗЗ и ЕЕ. То значи да је било нужно да тужбом обухвате оба наведена лица, а нису тако поступили јер тужбом нису обухватили ЗЗ. Јединствено супарничарство је нужно када се судска заштита може да оствари само ако процесна заједница супарничара обухвата све субјекте правног односа из ког је настао спор. Санаследници заоставштине која је на њих прешла по самом закону (члан 212. Закона о наслеђивању), стоје у јединственој недељивој правној заједници, па су они нужни супарничари. Својинска права на неподељеној ствари из заједничке имовине налажу да се тужби за утврђење сувласничких удела једног заједничара супротставе сви који имају својинска права на тој ствари. Одредбом члана 211. став 2. Закона о парничном поступку, прописане су последице пропуста да се заснује нужно супарничарство. Пошто се ради о недостатку стварне легитимације, суд је дужан да одбије тужбени захтев, како је правилно одлучио другостепени суд, па се наводима ревизије ревидената правилност те пресуде неосновано побија.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1., 154. и 165. став 2. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 414. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**